

Istırabın Tedavisi

ve

İçsel Bakış

5/10

Silo

Istirabın Tedavisi

ve

İçsel Bakış

Istırabın Tedavisi

İçsel Bakış

©Silo

Derleyen: Mario Gazel Rojas

ISBN: 978-9930-529-83-6

Basım ve dijital baskı:

EdiNexo E.I.R.L

San José, Kosta Rika,

Üçüncü baskı, Ocak 2019

İçindekiler

Bu baskıya not5

"İstirabın Tedavisi" Söylevi.....	7
SILO'NUN MESAJI.....	18
I. Derin Düşünme	19
II. Anlamaya İstekli Olmak.....	20
III. Anlamsızlık	21
IV. Bağımlilik	23
V. Anlama dair şüphe.....	24
VI. Rüya Ve Uyanış	25
VII. GÜÇ'ÜN VARLIĞI	26
VIII. Güç'ün Kontrolü	27
IX. Enerjinin Tezahürleri	28
X. Anlamin Kaniti	29
XI. Aydınlik Merkez	30
XII. Keşifler.....	31
XIII. İlkeler	32
XIV. İçsel Yolun Rehberi	34
XV. Huzur Deneyimi Ve Güç'ün Geçışı.....	36
XVI. Güç'ün Yansitilmesi	38
XVII. Güç'ün Kaybi Ve Bastırılması.....	39
XVIII. GÜÇ'ÜN ETKİ VE TEPKİSİ	41
XIX. İçsel Haller.....	42
XX. İÇSEL GERÇEKLİK	46
Mesaj	48
Mesaj'ın Öncüleri	49
Öncü İstirabın Tedavisi Söylevi.....	50
Öncü Kitap İçsel Bakış.....	51

Bu baskıya not

Bu baskı Latin Amerikalı düşünür Mario Luis Rodríguez Cobos, Silo'nun (6 Ocak 1938 - 16 Eylül 2010) yaptığı açıklamalarda, '*Silo'nun Mesajı*' adlı eserinin öncüsü olduğunu işaret ettiği, "İstirabın

Tedavisi" söylevi ve "İçsel Bakış" adlı eserinden ilham alarak, "*Istırapın Tedavisi*" söylevi ve "*İçsel Bakış*" adlı eserinin tek bir cilt hâlinde basılmasıdır. Bu (3.) baskı için "*Istırapın Tedavisi*" söylevi, *Habla Silo* [Silo Konuşuyor] (Obras Completas [Bütün Eserleri], Meksika: Plaza y Valdés, 2002, vol.I içinde) eserinden alınmıştır. *El Mensaje de Silo* [*Silo'nun Mesajı*] (Madrid: Editorial EDAF, 2008) eserinden 1. "İçsel Bakış" başlığı altında "*Kitap*", 2. "*Deneyim*" ve 3. "*Yol*", bölümleri alınmıştır.

M. Eduardo Monge M.

"İstırabın Tedavisi" Söylevi

Punta de Vacas,
Mendoza, Arjantin,
4 Mayıs 1969

Eğer bilgelik aktardığı düşünölen bir adamı
dinlemeye geldiysen yanlış yol üzerindesin,

Çünkü gerçek bilgelik; kitaplar veya söylevler aracılığıyla aktarılmaz. Gerçek bilgelik, tıpkı gerçek sevginin kalbinin derinliklerinde bulunması gibi, bilincinin derinliklerinde bulunur.

Eğer iftiracılar ve ikiyüzlülerin iteklemesiyle dinlediklerini daha sonra onun aleyhinde bir argüman olarak kullanmak amacıyla bu adamı dinlemeye geldiysen, yanlış yol üzerindesin, çünkü bu adam senden bir şey istemek ya da seni kullanmak için burada değil, çünkü sana ihtiyacı yok.

Evren'i yöneten yasaları ve Tarih'in yasalarını bilmeyen, halkları yöneten ilişkilerden haberdar olmayan bir adamı dinlemektesin. Bu adam, şehirlerden ve onların hastalıklı hırslarından çok uzakta, senin vicdanına sesleniyor. Orada; aşkın ardından nefretin, affetmenin ardından intikamın geldiği, her günün ölümle yarıda kesilmiş bir kaygı olduğu şehirlerde, orada; zengin ve fakir insanların şehirlerinde, orada; uçsuz bucaksız insan tarlalarında, ıstırap ve hüzün örtüsü kaplıydı.

Acı bedenini ısırđında ıstırap çekersin. Açlık bedenini ele geçirdiğinde ıstırap çekersin. Fakat bedeninin hissettiği anlık acı ya da açlıktan dolayı ıstırap çekmezsin

yalnızca. Bedeninin hastalıklarının sonuçlarından da ıstırap çekersin. İki tür ıstırabı ayırt etmelisin. Hastalık sebebiyle içinde doğan bir ıstırap türü vardır (ve bu ıstırap bilimin ilerlemesi sayesinde azalabilir; tıpkı açlığın adaletin üstünlüğü sayesinde azalabilmesi gibi). Bir de bedeninin hastalığına bağlı olmayan ancak ondan türeyen bir ıstırap türü vardır: Engelliysen, göremiyorsan veya duyamıyorsan, ıstırap çekersin; her ne kadar bu ıstırap bedeninden veya bedeninin hastalıklarından kaynaklanıyor olsa da, aslında bu zihnine ait bir ıstıraptır. Ne bilimin ne de adaletin ilerlemesiyle azalmayacak bir ıstırap türü vardır. Tamamen senin zihnine ait olan bu ıstırap türü; inanç, yaşama sevinci ve sevgi karşısında azalır. Bu ıstırabın her zaman kendi bilincinde var olan şiddete dayandığını bilmelisin. Sahip olduklarını kaybetmekten korktuğun için, çoktan kaybettiklerin veya elde etmekten umudunu kestiklerin için ıstırap çekersin. Bir şeye sahip olmadığın veya genel olarak korktuğun için ıstırap çekersin... İşte bunlar insanın büyük düşmanlarıdır: Hastalık korkusu, sefalet korkusu, ölüm korkusu, yalnızlık korkusu. Bunların hepsi kendi zihnine ait ıstıraplardır; hepsi içsel şiddeti,

zihninin içindeki şiddeti ele verir. Bu şiddetin her zaman arzudan kaynaklandığının farkına var. Bir insan ne kadar şiddet eğilimli olursa, arzuları da o kadar bayağı olur.

Çok uzun zaman önce gerçekleşmiş bir hikaye anlatmak istiyorum sana.

Uzun bir yolculuğa çıkması gereken bir gezgin varmış. Böylece atını bir arabaya bağlamış ve sınırlı bir zaman diliminde varması gereken uzak hedefine doğru yola koyulmuş. Atına "Gereklilik", arabaya "Arzu", bir tekerleğine "Zevk", diğerine ise "Acı" adını vermiş. Böylece gezgin, arabasını bir oraya bir buraya, ancak her zaman hedefine doğru sürmüştü. Araba ne kadar hızlı gidiyorsa, Arzu arabasını taşıyan ve aynı aksla birbirine bağlanmış Zevk ve Acı tekerlekleri de o kadar hızlı dönüyormuş. Yolu çok uzun olduğundan bizim gezgin sıkılıyormuş. Bu sebeple arabayı bir sürü güzel şeyle süslemeye karar vermiş ve öyle de yapmış. Ancak Arzu arabasını süsledikçe Gereklilik için o kadar ağır gelmeye başlamış. Öyle ki; dönemeçler ve dik yokuşlarda Arzu arabasını çekemeyen zavallı hayvan yığılıp kalıyor, kumlu yollarda ise Zevk ve Acı

tekerlekleri yere saplanıyormuş. Böylece bir gün, yol hala çok uzun ve hedefi de hala çok uzakta olduğundan, gezgin umutsuzluğa kapılmış. Gece çöktüğünde bu problem üzerine meditasyon yapmaya karar vermiş ve meditasyon sırasında kadim dostunun kişneyişini duymuş. Mesajı anlayarak ertesi sabah süslerini söküp arabanın yükünü hafifletmiş ve erkenden atını tempolu sürerek hedefine doğru ilerlemeye başlamış. Buna rağmen kaybettiği zaman artık telafi edilemezmiş. Ertesi gece meditasyon yapmaya geri dönmüş ve dostundan gelen yeni bir uyarıyla, iki kat daha zorlu bir görevi üstlenmesi gerektiğini anlamış, çünkü bu uyarı vazgeçmesi anlamına geliyormuş. Sabah erkenden Arzu arabasını feda etmiş. Elbette ki böyle yaparak Zevk tekerleğini kaybetmiş, ancak onunla birlikte İstirap tekerleğini de kaybetmiş. Gereklilik hayvanının sırtına binerek hedefine ulaşana kadar yeşil çayırlar arasında dörtnala gitmeye başlamış.

Arzunun seni nasıl köşeye sıkıştırabileceğinin farkına var. Farklı nitelikte arzular vardır. Daha bayağı arzular ve daha yüce arzular vardır. Arzuyu yücelt,

arzuyu aş, arzuyu arındır! Böylece mutlaka Zevk tekerleğini feda etmek zorunda kalacaksın, ancak onunla birlikte İstırap tekerleğinden de kurtulacaksın.

İnsanın içindeki arzularının harekete geçirdiği şiddet, yalnızca onun bilincinde bir hastalık olarak kalmaz, baska insanları da etkileyerek insanoğlunun dünyasında varlığını sürdürür. Şiddetten bahsettiğimde yalnızca insanın insanı yok ettiği savaşları kastettiğimi düşünme. Bu fiziksel bir şiddet biçimidir. Ekonomik şiddet de vardır. Bu ekonomik şiddet seni başkalarını sömürmeye iter. Birisinden bir şey çaldığında, bir başkasına artık kardeşi gibi değil de, yırtıcı bir kuş gibi yaklaştığında, ekonomik şiddet gerçekleşir. Bir de ırksal şiddet vardır: Seninkinden farklı bir ırka mensup olan birine zulmettiğinde şiddet uygulamadığını mı sanıyorsun? Seninkinden farklı bir ırka mensup olan birini karaladığında şiddet uygulamadığını mı sanıyorsun? Dinsel şiddet de vardır: Senin dinine mensup olmadığı için birine iş vermediğinde, kapıları yüzüne kapattığında ya da birini kovduğunda, şiddet uygulamadığını mı sanıyorsun? Senin ilkelerini paylaşmayan birini karalama

yoluyla hapsetmenin şiddet olmadığını mı sanıyorsun? Senin dininden olmayan birini ailesi içinde ve sevdikleri arasında hapsetmenin şiddet olmadığını mı sanıyorsun? Tutucu ahlak anlayışı tarafından dayatılan başka şiddet biçimleri de vardır. Kendi yaşam tarzını başkalarına dayatmak istiyorsun, kendi inanışlarını başkalarına dayatmak zorunda hissediyorsun... Peki takip edilmesi gereken bir örnek olduğunu sana kim söyledi? Sırf senin hoşuna gidiyor diye bir yaşam tarzını başkalarına dayatabileceğini kim söyledi? Dayatmak istediğin kalıp ve model nerede?.. İşte bu başka bir şiddet biçimidir. Senin ve başkalarının içindeki ve seni çevreleyen dünyadaki şiddete ancak içsel inanç ve meditasyonla son verebilirsin. Şiddete son verecek sahte kapılar yok. Bu dünya patlamak üzere ve şiddete son vermenin bir yolu yok! Sahte kapılar arama! Bu çılgın şiddet kaygısını çözebilecek bir politika yok. Gezegenimizde şiddete son verebilecek tek bir parti ya da hareket yok. Dünyada şiddet için sahte çıkışlar yok... Bana diyorlar ki dünyanın farklı yerlerinden gençler şiddetten ve içsel ıstıraptan özgürleşmek için sahte kapılar

arıyorlar. Çözüm için uyuşturucu arıyorlar. Şiddete son vermek için sahte kapılar arama.

Kardeşim, bu taşlar, bu kar ve bizi kutsayan bu güneş kadar basit olan ilkeleri yerine getir. Huzuru içinde taşı ve başkalarına da götür.

Kardeşim, orada, tarihte ıstırapın çehresini taşıyan bir insanoğlu var; ıstırap dolu o çehreye bak... ama ilerlemenin, gülmeyi ve sevmeyi öğrenmenin gerekli olduğunu hatırla.

Kardeşim, sana bu umudu; bu neşe umudunu, bu aşk umudunu veriyorum; kalbini ve ruhunu yüceltesin ve bedenini de yüceltmeyi unutmayasın diye.

Notlar:

- 1. Arjantin'de askeri diktatörlük, şehirlerde tüm kamusal eylemleri yasaklamıştı. Bu yüzden Şili ve Arjantin sınırında Punta*

de Vacas olarak bilinen ıssız bir yer seçildi. Sabahın erken saatlerinden itibaren yetkililer erişim yollarını kontrol etmeye başlamışlardı. Pusuya yatmış makineli tüfek, askeri araç ve silahlı adamlar her yerdedi. Buraya erişmek için kimlik ve kişisel belgeler göstermek gerekiyordu, bu da uluslararası basınla bazı ihtilaflar yarattı. Muhteşem bir karlı dağ manzarasında, iki yüz kişilik bir dinleyici kitlesi karşısında Silo konuşmasına başladı. Soğuk ve güneşli bir gündü. Öğlen 12'ye doğru her şey sona ermişti.

2. Bu Silo'nun ilk kamusal konuşmasıydı. Neredeyse şiirsel bir dille hayat için en önemli bilginin ("gerçek bilgeliğin") kitaplar ve evrensel yasalarla vs. kesişmediği, ama kişisel ve içsel bir deneyim olduğu açıklanıyor. Hayat için en önemli bilginin, ıstırapı anlamak ve aşmak olduğundan bahsediliyor.

Aşağıda birkaç bölümde çok basit bir tez ileri sürülüyor: 1. Bilim ve adaletin ilerlemesiyle azalabilecek fiziksel acı ve onun türevleriyle, bilim ve adalet ile yok edilemeyecek zihinsel ıstırap arasında ayırım yapılır; 2. Üç şekilde acı çekilir: Algı yoluyla, bellek yoluyla ve hayal

gücü yoluyla; 3. İstirap, şiddetin var olduğunu gösterir; 4. Şiddetin kökeninde arzu vardır; 5. Arzunun farklı dereceleri ve biçimleri vardır. ("İçsel meditasyon" yoluyla) buna dikkat ederek ilerleme sağlanabilir. Bu yüzden: 6. Arzu ("en bayağı olanları") yalnız kişinin içinde kalmayıp ilişkilerine bulaşarak şiddete yol açar; 7. İlk akla gelen fiziksel şiddet türünün dışında çeşitli şiddet türleri olduğu gözlemlenir; 8. Hayatı yönlendiren yalın bir davranışa ("basit olan ilkeleri yerine getir") sahip olmak gereklidir: Barışı, mutluluğu ve her şeyden önemlisi umudu yaymayı öğrenmek. Sonuç: Bilim ve adalet insanoğlunun acısını yenmek için gereklidir. Zihinsel ıstırapı yenmek için ilkel arzuların üstesinden gelmek esastır.

SILO'NUN MESAJI

Yayıncıların notu:

Silo'nun Temmuz 2002'de verdiği Mesaj üç bölümden oluşur: Kitap, Deneyim ve Yol.

'Kitap' epey zamandan beri "İçsel Bakış" adıyla tanınıyor. 'Deneyim' sekiz tören olarak sunulmuştur.

'Yol' ise bir düşünceler ve öneriler toplamıdır.

Bu kitap bütün Mesaj'ları içermektedir.

SILO'NUN MESAJI

I.Derin Düşünme

1. Burada hayatın anlamsızlığının nasıl anlama ve bütünlüğe dönüştürüleceği anlatılıyor.
2. Burada neşe var, bedene, doğaya, insanlığa ve ruha sevgi var.
3. Burada kurbanlık, suçluluk duyguları ve öbür dünyanın tehditleri reddediliyor.
4. Burada dünyevi olan, sonsuz olanla çelişmez.
5. Burada içsel bir ifşadan bahsediliyor ki, buna mütevazı bir arayış içinde dikkatlice ve derince düşünen herkes ulaşabilir.

II. Anlamaya İstekli Olmak

1. Nasıl hissettiğini biliyorum çünkü senin durumunu deneyimleyebilirim fakat sen anlattıklarımın nasıl deneyimleneceğini bilmiyorsun. Bu sebeple, eğer kendi çıkarımı düşünmeden sana insanoğlunu mutlu ve özgür kılan şeylerden bahsediyorsam, bunu anlamaya çalışmana değer.
2. Benimle münakaşa ederek anlayabileceğini sanma. Eğer söylediklerime karşı çıkarak anlayışının netleşeceğini düşünüyorsan bunu yapabilirsin fakat bu durumda uygun yol bu değil.
3. Şayet hangi tutumun uygun olacağını bana sorarsan, sana burada açıkladığım şey üzerinde acele etmeden ve derinlemesine düşünmendir derim.
4. Eğer yapman gereken daha acil işler olduğunu ileri sürersen, cevabım şudur ki, dileğin uyumak ya da ölmek olduktan sonra karşı koymak için hiçbir şey yapmayacağım.
5. Benim bunları sunuş biçimimden hoşlanmadığını da neden olarak gösterme çünkü sevdiğin meyvenin kabuğu için söylemezsin bunu.
6. Bana uygun gelen biçimde konuşuyorum, iç hakikatten uzak şeylere yönelenlerin isteyeceği biçimde değil.

III. Anlamsizlik

Pek çok gün Şu büyük paradoksu keşfettim: Kalplerinde başarısızlığı taşıyanlar son zaferi aydınlatıp ona ulaşabildiler ama kendilerini galip hissedenler, solgun ve dağılmış bir hayatın bitkileri gibi yolun kenarında kaldılar. Pek çok günün sonunda karanlıkların en karanlığından ışığa öğretilerin rehberliğiyle değil, derin düşünceyle ulaŐtım.

İlk gün kendime Şöyle dedim:

1. Herşey ölümlle sonlanıyorsa hayatın anlamı yoktur.
2. Eylemler harikulade de olsalar, kınanabilir de olsalar, bunlar
3. için gösterilen gerekçeler daima önünde boşluk bırakan yeni birer rüyadır.
4. Tanrı kesin olmayan birŐeydir.
5. İnanç değişkendir, tıpkı akıl ve rüya gibi.
6. “Yapılması gereken Şey” olgusu tamamen tartışmalıdır ve nihayetinde hiçbir Şey hiçbir görüşü desteklemez.
7. Birşeye adananın “sorumluluğu”, adanmayanın sorumluluğundan daha büyük değildir.
8. Çıkarlarıma göre hareket ediyorum ve bu beni korkak da yapmaz kahraman da.
9. “Çıkarlarım” herhangi birŐeyi haklı da kılmaz haksız da.

10. Benim “nedenlerim” başkalarınınkinden daha iyi ya daha kötü değildir.
11. Acımasızlık beni ürkütür ama o ne bundan dolayı ne de kendi içinde, iyilikten daha kötü ya da daha iyi değildir.
12. Benim ya da başkalarının bugün söylediği yarın geçersizdir.
13. Ölmek, yaşamaktan ya da hiç doğmamış olmaktan daha iyi de değildir daha kötü de değildir.
14. Öğretiler yoluyla değil, deneyim ve derin düşünceyle keşfettim ki, eğer herşey ölümlle sonlanıyorsa hayatın anlamı yoktur.

IV. Bağımlılık

İkinci gün.

1. Yaptığım, hissettiğim ve düşündüğüm hiçbir şey bana bağlı değil.
2. Değişkenim ve ortamın etkilerine bağılıyım. Ortamı veya “ben”imi değiştirmek istediğimde, ortam beni değiştiriyor. O zaman şehre veya doğaya, toplumsal kurtuluşa veya varlığıma gerekçe olacak yeni bir kavgaya yöneliyorum... Bu durumların hepsinde ortam beni şu ya da bu tutumu seçmeye zorluyor. Böylelikle çıkarlarım ve ortam beni olduğum yerde tutuyor.
3. O halde diyorum ki neyin ya da kimin karar verdiği önemli değil. Bu durumlarda diyorum ki yaşamam gerekiyor, çünkü yaşama halindeyim. Tüm bunları söylüyorum ama bunları haklılaştıran hiçbir şey yok. Karar verebilir, tereddüt edebilir ya da sabit kalabilirim. Herhangi bir durumda geçici olarak birşey diğerinden daha iyidir ama nihayetinde ne “daha iyi” vardır ne de “daha kötü.”
4. Şayet birisi bana derse ki “yemek yemeyen ölür” ona “evet öyledir” derim; ihtiyaçlarının zorlaması nedeniyle yemeye mecburdur ancak, beslenmek için verdiği mücadele onun varlığına haklılık kazandırır demem. Bu kötüdür de demem. Basitçe derim ki, bu bireyselya da kolektif olarak hayatta kalmak için gerekli bir şeyden ibarettir fakat son mücadele kaybedildiğinde anlamsızdır.
5. Ayrıca derim ki ben fakirin, sömürülenin, ezilenin mücadelesiyle dayanışma içindeyim. Derim ki bu özdeşleştirmeye kendimi daha “gerçekleşmiş” hissediyorum ancak bu hislerin hiçbir şeyi haklı kılmadığını kavriyorum.

V. Anlama dair şüphe
Üçüncü gün.

1. Bazen daha sonra gerçekleşen olayları önceden bildim.
2. Bazen uzak bir düşünceyi kavradım.
3. Bazen hiç gitmediğim yerleri tarif ettim.
4. Bazen yokluğumda olanları birebir anlattım.
5. Bazen kocaman bir neşe beni hayret ettirdi.
6. Bazen tam bir kavrayış beni şaşkına çevirdi.
7. Bazen herşeyle mükemmel bir birlik beni kendimden geçirdi.
8. Bazen hayallerimi aralayıp hakikati yepyeni bir şekilde gördüm.
9. Bazen ilk kez gördüğüm bir şeyi daha önceden de görmüş olduğumu anladım.

...Ve bütün bunlar beni düşündürdü. Farkına varıyorum ki, bu deneyimler olmaksızın anlamsızlıktan çıkamazdım.

VI. Rüya Ve Uyanış

Dördüncü gün.

1. Rüyada gördüklerimi, yarı-uyku durumunda gördüklerimi ya da uyanık durumda ama hayal kurarak gördüklerimi gerçek saymam.
2. Uyanıkken ve hayal kurmayorken gördüklerimi gerçek kabul edebilirim. Bu duyularımın algıladıklarıyla değil, zihnimin dşnlen “veriler” üzerinde yaptığı faaliyetlerle ilgilidir. Çünkü i ve dış duyulardan ve hafızadan ham ve şüpheli veriler aktarılır. Gerçek şu ki, zihnim uyanıkken “bilir” uykuda ise “inanır”. Nadiren gerçeği yeni birşekilde görürüm ve o zaman normalde gördüklerimin bir rüya veya yarı rüya gibi olduğunu anlarım.

Uyanık olmanın gerçek bir yolu vardır. Bu benim şimdiye kadar burada söylenenler hakkında derinlemesine düşünmemi sağlayan şeydir ve varolan herşeyin anlamını keşfetmemi sağlayan kapıyı açmıştır

VII. GÜÇ'ÜN VARLIĞI

Beşinci gün.

1. Gerçekten uyanık olduğumda kavrayıştan kavrayışa tırmanıyordum.
2. Gerçekten uyanık olduğumda ve yükselişte enerjiye ihtiyacım olduğunda Güç'ü kendi kendimden temin edebiliyordum. Güç, bütün bedenimdeydi. Bütün enerji bedenimin en küçük hücrelerine kadar içimde mevcuttu. Dolaşım halindeydi ve kandan daha hızlı ve daha yoğundu.
3. Enerjinin bedenimin etkin noktalarında odaklandığını, etkinlik olmadığına ise enerjinin orada olmadığını keşfettim.
4. Hastalıklar sırasında hastalıktan etkilenen noktalarda ya enerji eksikliği ya da enerji fazlalığı vardı. Fakat normal akışını yeniden sağlayabilirse pek çok hastalık gerilemeye başlıyordu. Bazı halklar bunu biliyordu ve bugün bize garip gelen farklı yöntemlerle enerji akışını yeniden sağlıyorlardı. Bazı halklar bunu biliyor ve bu enerjiyi diğerlerine aktarıyorlardı. Böylece kavrayışta 'aydınlanmalar' ve hatta fiziksel "mucizeler" gerçekleştiriyorlardı.

VIII. Güç'ün Kontrolü

Altıncı gün.

1. Bedende dolaşan Güç'ü yönlendirmenin ve yoğunlaştırmanın bir yolu var.
2. Bedende kontrol noktaları vardır. Hareket, duygu ve fikir olarak bildiğimiz şeyler o noktalara bağlıdır. Enerji bu noktalarda işlediğinde motorsal, duygusal ve entelektüel tezahürler meydana getirir.
3. Enerjinin bedende daha içsel mi yoksa daha yüzeysel mi hareket ettiğine bağlı olarak derin uyku, yarı uyku veya uyanıklık halleri meydana gelir Şüphesiz, dini resimlerde azizlerin (veya büyük uyanmışların) bedenlerini veya başlarını saran haleler, bazen daha dışsal olarak tezahür eden bu enerji fenomeniyle ilgilidir.
4. Gerçek uyanmışlık halinin bir kontrol noktası vardır ve Güç'ü o noktaya ulaştırmanın bir yöntemi vardır.
5. Enerji o noktaya taşındığında, diğer tüm kontrol noktaları farklı bir şekilde hareket eder.

Bunu anlayıp Güç'ü o üstün noktaya getirince, bütün bedenim büyük bir enerjinin darbesini hissetti, o enerji kuvvetle bilincime çarptı ve kavrayıştan kavrayışa tırmandım. Fakat şunu da gözlemledim ki, enerjinin kontrolünü kaybettiğimde zihnin derinliklerine doğru da inebiliyordum. Ardından bu iki zihinsel durum arasındaki ayrım çizgisini görünce, 'cennet' ve 'cehennem' üzerine yazılmış efsaneleri hatırladım.

IX. Enerjinin Tezahürleri

Yedinci gün.

1. Bu hareket halindeki enerji, bütünlüğünü koruyarak bedenden “bağımsız” hale gelebiliyordu.
2. Bu bileşik enerji, temsil alanının içinde kişinin kendi bedeninin senestetik bir temsiline tekabül eden bir çeşit “çift bedendi.” Zihinsel fenomenlerle ilgilenen bilimler, bu alanın varlığı hakkında, yani bedenin içsel duyularına ait temsiller hakkında yeterli bilgi veremiyorlardı.
3. Bu çiftlenen (yani bedenin “dışında” hayal edilen veya maddi temelinden “ayrılmış”) enerji, kişinin bütünlüğüne bağlı olarak ya imge olarak çözüyor ya da doğru temsil ediliyordu.
4. Şunu doğrulayabildim ki, bu enerjinin “dışsallaştırılması”, yani bedenin beden “dışında” temsili, zihnin en düşük seviyelerinde bile meydana gelen birşeydi. Bu tür durumlarda, hayatın birincil bütünlüğüne yönelik bir saldırı, tehdit altındaki kişinin korunması için bu tepkiyi tetikliyordu. Bilinç düzeyi düşük ve içsel bütünlüğü tehlikede olan bazı medyumların transında bu tepkiler istemsiz olarak meydana geliyordu ve bu medyumlar bunları kendilerinin meydana getirdiğini kabul etmiyor, başka varlıklara atfediyorlardı.

Bazı halkların veya falcıların “hayaletleri”veya “ruhları” bu varlıkların etkisi altına girdiğini hisseden kişilerin “çiftlerinden”(kendi temsilleri) başka birşey değildi. Güç’ün kontrolünü yitirdikten sonra zihinsel durumları kararınca (transta), bazen sıradışı fenomenler meydana getirebilen garip varlıkların yönlendirmesi altına girdiklerini hissediyorlardı. Şüphesiz, “cinlenmiş” pek çok birey bu etkilere maruz kalmıştır. O halde belirleyici olan şey Güç’ün kontrolüydü.

Bu hem mevcut hayatıma hem de ölümden sonraki hayata dair kavrayışımı tamamen değiştirdi. Bu düşünceler ve deneyimler yoluyla ölüme inancımı giderek kaybediyordum ve o zamandan beri artık ona inanmıyorum, tıpkı hayatın anlamsızlığına inanmadığım gibi.

X. Anlamin Kaniti
Sekizinci gün.

1. Uyanık hayatın gerçek önemi benim için apaçık hale geldi.
2. İçsel çelişkileri yıkmanın gerçek önemine ikna oldum.
3. Btnlg ve sürekliliği başarmak üzere G' yönetmenin gerçek önemi beni neşeli bir anlamla doldurdu.

XI. Aydinlik Merkez
Dokuzuncu gün.

1. Güç'ün içinde bir "merkez"den gelen "ışık" vardı.
2. Enerjinin çözünümünde merkezden uzaklaşma vardı, birleşiminde ve evriminde ise aydınlık merkez işleyiş halindeydi.

Eski halklarda "Güneş-Tanrı" tapınımına rastlamak beni hiç şaşırtmadı ve anladım ki bazıları dünyaya ve doğaya hayat verdiği için bu göksel cisme hayranlık duyarken, bazıları da bu yüce cismi daha büyük bir hakikatın sembolü olarak gördü.

Daha da ileriye gidip bu merkezden sayısız nimetler alanlar oldu, ki bu nimetler ilhamlananların üzerine bazen alevler olarak inerken, bazen aydınlık küreler halinde geldi, bazense korku içindeki inananın önünde yanan çalılar olarak görüldü.

XII. Keşifler

Onuncu gün.

Keşfettiklerim az sayıda ama önemliydi. Şöyle özetleyeceğim:

1. Güç bedenimde istem dışı olarak dolaşıyor ama bilinçli bir çabayla yönlendirilebilir. Eğer insanoğlu bilinç düzeyinde kontrollü bir değişim gerçekleştirirse, kendilerini bilince empoze ediyor gibi görünen “doğal” koşullardan kurtulmak için önemli bir fırsata sahip olur.
2. Bedende çeşitli faaliyetlere yönelik kontrol noktaları vardır.
3. “Gerçek uyanıklık” hali ile bilincin diğer seviyeleri arasında fark vardır.
4. Güç gerçek uyanma noktasına yöneltilebilir (“Güç’ten” anladığımız şey bazı imgelere eşlik eden zihinsel enerjidir ve “noktadan” anladığımız şey ise bir imgenin temsil alanında bulunduğu belirli bir yerdir).

Bu çıkarımlar eski halkların dualarındaki büyük bir gerçeğin tohumunu görmemi sağladı. Bu sonradan dışsal ritüellerle ve uygulamalarla karanlıkta kalmış bir gerçektir ve bu yüzden insanlar normalde mükemmel bir şekilde yapıldığında onları aydınlık kaynağıyla bağlantıya geçiren o içsel çalışmayı geliştirememişlerdir. Sonunda anladım ki “keşiflerim” aslında keşif değildi; çelişkisiz bir şekilde ışığı kendi kalplerinde arayan herkesin ulaştığı içsel ifşayla alakalıydılar.

XIII. İlkeler

İçsel ifşa şimşek gibi çaktığında, hayata ve şeylere karşı tutum farklıdır.

Adımları yavaş yavaş takip ederek, söyleneni ve söyleneceği düşünerek anlamsızlığı anlama dönüştürebilirsin. Hayatınla ne yaptığın önemsiz değildir. Yasalara tabi olan hayatın, aralarında seçim yapabileceğin olasılıklar sunar. Ben sana özgürlükten bahsetmiyorum. Sana özgürleşmekten, hareketten, süreçten bahsediyorum. Sabit bir şey olarak özgürlükten değil, tıpkı şehrine yaklaşan kişinin geride bıraktığı yoldan özgürleşmesi gibi adım adım özgürleşmekten bahsediyorum. O halde “yapılması gereken” uzak, anlaşılmaz, geleneksel bir ahlaka değil, yasalara bağlıdır: Hayatın, ışığın, evrimin yasalarına.

İşte içsel bütünlük arayışınızda size yardımcı olabilecek “İlkeler”:

1. Şeylerin evrimine karşı gelmek, kendine karşı gelmektir.
2. Bir şeyi bir amaca zorlarsan tam tersi sonucu alırsın.
3. Büyük bir güce karşı koyma. O zayıflayınca kadar geri çekil, sonra kararlılıkla ilerle.
4. Herşey birlikte ilerlediğinde iyidir, ayrı ayrı değil.
5. Eğer gece ile gündüz, yaz ile kış, hepsi senin için iyiye, çelişkileri aşmışsın demektir.
6. Zevkin peşinden gidersen ıstıraba mahkum olursun. Fakat sağlığına zarar vermediğin sürece, fırsat çıktığında sınırsızca tadını çıkar.
7. Bir amaç güdersen, zincirlenirsin. Fakat her yaptığın şeyi kendi içinde bir amaçmış gibi yaparsan kendini özgürleştirirsin.
8. Çelişkilerini çözmek istediğinde değil, onları en köklerine kadar anladığında yok edersin.
9. Başkalarına zarar verirsen, zincirlenmiş halde kalırsın. Fakat başkalarına zarar vermezsen, her istediğini özgürce yapabilirsin.
10. Başkalarına kendine davranılmasını istediğin şekilde davranırsan özgürleşirsin.

11. Olayların seni hangi gruba mensup kıldığı önemli değil, önemli olan senin hiçbir grubu seçmemiş olduğunu anlayabilmendir.

12. Çelişkili eylemler de tutarlı eylemler de senin içinde birikir. Eğer içsel bütünlüğe dayalı eylemleri tekrar edersen, artık hiçbir şey seni durduramaz.

Yolunda hiçbir dirençle karşılaşmayan bir doğa gücü gibi olacaksın. Zorluğu, sorunu, uygunsuzluğu 'çelişkiden' ayırt etmeyi öğren. İlk belirtilenler seni harekete geçirirken ya da uyandırırken, diğeri seni kapalı bir dairede hareketsiz bırakır.

Kalbinde büyük bir güç, neşe ve iyilik bulduğunda veya kendini çelişkilerden uzak ve özgür hissettiğinde hemen içinden şükret. Tam tersi koşullarla karşılaştığında ise inançla istekte bulun ve o biriktirdiğin şükran, dönüşmüş ve faydası artmış şekilde sana dönecektir.

XIV. İçsel Yolun Rehberi

Buraya kadar açıklananları anladıysan basit bir çalışma ile Güç'ün tezahürünü deneyimleyebilirsin. Fakat bu birşeye karşı aşağı yukarı doğru zihinsel tutumu almaktan (teknik bir işe yaklaşımda olduğu gibi) ziyade, şiirin ilham ettiği duygusal ton ve açıklık haline girmek gibidir. Bu nedenle, bu gerçekleri aktarmak için kullanılan dil, içsel algılamanın fikrinden ziyade "içsel algılamanın" kendisine ulaşmayı kolaylaştıran bir durum yaratmaya yöneliktir.

Şimdi sana açıklayacaklarımı dikkatle takip et çünkü bunlar Güç'le çalışma yaptığında karşılaşılabileceğin içsel manzarayla ve zihinsel hareketlerine verebileceğin istikametlerle ilgilidir:

"İçsel yolda karanlık veya aydınlık bir hal içinde yürüyebilirsin. Karşına çıkan bu iki yola dikkat et.

Varlığının karanlık bölgelere doğru gitmesine izin verirsen, bedeninin savaşı kazanır ve hakim olur. Ardından, ruhların, güçlerin, anıların duyumları ve görüntüleri ortaya çıkar. Bu yolda sürekli alçalınır. Burada Nefret, İntikam, Gariplikler, Sahip Olma, Kıskançlık ve Sabitlik Arzusu vardır. Eğer daha da aşağı inersen Hayal Kırıklığı, Gücenme ve insanlığı parçalayıp ölüme götürmüş olan bütün o hayaller ve arzular seni ele geçirir.

Eğer varlığını aydınlık yöne yönlendirirsen, her adımda direnç ve yorgunluk bulursun. Yükseliş esnasındaki bu yorgunluk için suçlanabilecek şeyler vardır. Hayatın ağırdır, hatıraların ağırdır, geçmiş eylemlerin yükselişi engeller. Duruma hakim olma eğiliminde olan bedeninin nedeniyle bu tırmanış zordur.

Yükseliş adımları sırasında saf renklerle ve duyulmamış seslerle dolu garip bölgelere rastlanır.

Ateş gibi etki eden ve hayaletleriyle korkutan saflaşmadan kaçma.

Korkmayı ve ümidinin kırılmasını reddet.

Alçak ve karanlık bölgelere kaçma arzusunu reddet.

Anılara bağlılığı reddet.

İçsel olarak özgür, manzaranın hayaline karşı duyarsız ve yükselişte kararlı kal.

Yüksek sıradağların zirvelerinde saf ışık görünür ve tanınmaz ezgiler arasında kristalimsi ovalara ve çayırlara bin renkli sular akar.

Seni kendi merkezinden her defasında daha güçlü bir biçimde uzaklaştıran ışığın baskısından korkma. Onu bir sıvıymış veya rüzgarmış gibi içine al çünkü onun içinde kesinlikle hayat vardır.

Büyük sıradağlardaki saklı kenti bulduğunda giriş kapısını tanıman gerekir. Ama bunu hayatının dönüştüğü anda bileceksin. Onun devasa duvarları şekillerle, renklerle yazılmıştır

ve "hissedilirler. "Bu kentte yapılmış olan ve yapılacak olan tutulur... Ama saydam olan senin içsel gözüne mattır. Evet, o duvarlar senin için aşılmazdır!

Saklı kentin Güç'ünü al. Yoğun yaşamın dünyasına alnın ve ellerin aydınlık olarak dön."

XV. Huzur Deneyimi Ve Güç'ün Geçişi

1. Bedenini tamamen rahatlat ve zihnini sakinleştir. Sonra şeffaf ve aydınlık bir kürenin yukarıdan sana doğru indiğini ve kalbine yerleştiğini hayal et. Kürenin artık bir imge gibi görünmeyip göğsünün içinde bir duyuma dönüştüğü anı bileceksin.

2. Kürenin duyumunun nasıl kalbinden yavaşça bedeninin dışına doğru yayıldığını ve nefesinin nasıl giderek tamladığını ve derinleştiğini gözlemler. Bu duyum beden sınırlarına ulaştığında, orada durup bu içsel huzur deneyimini yaşamayı seçebilirsin. Bu halde istediğin kadar kalabilirsin. Sonra küreyi küçültmeye başla (başlangıçta olduğu gibi onu kalbine kadar küçült). Bırak küre gitsin ve sakin, rahatlamış bir şekilde egzersizi bitir. Bu çalışmanın adı "huzur deneyimi"dir.

3. Fakat eğer Güç'ün geçişini deneyimlemek istersen, yayılımı küçültmek yerine büyütmeye devam etmeli, duygularının ve tüm varlığının onu takip etmesine izin vermelisin. Dikkatini soluyuşuna odaklamaya çalış. Sen bedeninin dışındaki yayılımı takip ederken bırak solugun kendi kendini idare etsin.

4. Şunu tekrarlamalıyım: Bu tür anlarda dikkatin yayılan kürenin duyumunda olmalıdır. Eğer bunu başaramazsan, durup başka bir zaman denemen daha uygun olur. Geçişini gerçekleştirmezsen bile, her halükarda ilginç bir huzur duyumu deneyimleyebilirsin.

5. Fakat eğer daha da ilerlemişsen, geçişini deneyimlemeye başlayacaksın. Ellerinden ve bedeninin diğer bölgelerinden her zamankinden farklı tonda bir duyum gelecek. Sonra artan dalgalar algılayacaksın ve kısa bir süre sonra güçlü imgeler ve duygular ortaya çıkacak. O anda bırak geçiş gerçekleşsin...

6. Güç'ü aldığı anda, sahip olduğun alışılmış temsil moduna bağlı olarak ışık ya da garip sesler algılayacaksın. Her halükarda önemli olan bilincin genişlemesi deneyimidir ve bunun göstergelerinden biri artan berraklık ve olan biteni anlama yeteneği olacaktır.

7. Kürenin küçüldüğünü ve tıpkı başlangıçta geldiği gibi şimdi senden ayrıldığını hayal ederek bu özgün durumu istediğin zaman sonlandırabilirsin (eğer zamanın akışı içinde zaten dağılmadıysa).

8. Çok sayıdaki değişik bilinç hallerine hemen her zaman, daha önce tanımladıklarıma benzer mekanizmalarla ulaşıldığını anlamak ilginçtir. Fakat elbette bazen bunlar garip ritüeller ardına gizleniyor veya soluyuşu değiştiren ve genel iç beden duyumunu çarpıtan aşırı yorulma pratikleriyle, kesintisiz motor faaliyetlerle, tekrarlarla ve beden duruşlarıyla pekiştiriliyordu. Bu alanda, farklı yollarla işleyen ama benzer değişimler meydana getiren hipnozu, medyumluğu ve ilaçların etkilerini de bilmen gerekir. Bahsedilen tüm bu durumların özelliği kontrolsüzlük ve olan bitenin farkında olmayıştır. Bu tür prosedürlere güvenme ve bunları cahillerin, deneycilerin ve hatta efsanelere göre, “aziz”lerin bile deneyimlediği basit “trans” halleri olarak gör.

9. Tavsiyeleri izleyerek çalışmış olsan bile geçişi gerçekleştirememiş olabilirsin. Bu bir endişe kaynağı olmamalı, içsel “rahatlık” eksikliğinin bir işareti olarak görülmelidir. Bu da büyük bir gerilimin, hayal kurma dinamiğindeki sorunların, özetle, duygusal davranış kalıbındaki bir bölünmenin yansıması olabilir... Ve bu bölünme günlük hayatınızın bir gerçeğidir.

XVI. Güç'ün Yansıtılması

1. Eğer Güç'ün geçişini deneyimlemişsen, çeşitli halkların benzer deneyimlere dayalı olarak ama aslında hiç anlamadan, daha sonra sürekli çoğalan ritüeller ve kültler geliştirdiklerini de anlayacaksındır. Bahsettiğimiz türde deneyimlerde pek çok kişi bedenlerinin “çiftlendiğini” hissetmiştir. Güç'ün deneyimi onlara bu enerjiyi kendilerinin dışına yansıtabileceklerini hissettirmiştir.

2. Güç başkalarına ve onu alıp tutmaya özellikle “uygun” olan nesnelere “yansıtılıyordu.”

Çeşitli dinlerin kutsal ayinlerinin gördüğü işlevi ve ayrıca Güç'le “yüklendiği” varsayılan kutsal yerlerin ve rahiplerin önemini anlamak zor olmayacaktır eminim. Tapınaklarda bazı nesnelere inançla tapınıldığı ve bunlar etrafında törenler ve ayinler yapıldığı zaman, aslında bunlar, tekrarlanan dualarla toplanan enerjiyi inananlara “geri veriyordu.” Temel içsel deneyim bu şeyleri anlamak için esas olduğu halde, bunlar için hemen her zaman kültüre, coğrafyaya, tarihe veya geleneğe özgü dış açıklamalar yapılması, insanlık realitesi hakkındaki bilgimizi sınırlandırıyor.

3. Güç'ün “yansıtılması”, “yüklenmesi”, “yenilenmesi” konularına ileride döneceğiz. Şu anda şu kadarını söyleyebilirim ki, aynı mekanizma günümüzün seküler toplumlarında bile işlemeye devam ediyor. Bu toplumlarda insanlar, liderleri ve prestijli insanları görmek, hatta onlara “dokunmak”, giysilerinin veya eşyalarının bir parçasını almak isterler. Bu insanların gözünde onların etrafında özel bir temsil aurası vardır.

4. Çünkü “yüksektekinin” temsili, gözlerin seviyesinden, bakışların normal hizasından yukarı doğru gider. “Yüksektekiler” iyiliğe, bilgiye ve güce “sahip” kişiliklerdir. Hiyerarşiler, güçler, bayraklar ve devlet “yüksektedir.” Ve biz sıradan ölümlüler güce yaklaşmak için ne pahasına olursa olsun sosyal merdivende “yükselmek” zorundayızdır. Başımızın “yüksekte”, ayaklarımızın yerde çakılı olduğu içsel temsilimizle örtüşen bu mekanizmalar tarafından yönetiliyor olmamız ne kadar kötü. Bu şeylere inandığımızda ne kadar kötü bir haldeyiz (ve bunlara inanıyoruz çünkü içsel temsilimizde gerçeklikleri var). Dış bakışımızın içsel bakışın önemsenmeyen yansımasından başka bir şey olmaması ne kötü.

XVII. Güç'ün Kaybi Ve Bastırılması

1. En büyük enerji boşalımları kontrolsüz hareketlerden doğar. Bunlar kontrolsüz hayal gücü, denetimsiz merak, itidalsiz konuşma, ölçüsüz cinsellik, aşırı algıdır (abartılı ve amaçsız bir şekilde bakmak, duymak, tatmak vs). Ancak şunu da kabul etmek zorundasın ki çoğu insan bu şekilde hareket eder çünkü aksi takdirde acı verici olacak olan gerilimlerini bu şekilde boşaltırlar. Bunu ve bu boşaltımların gördüğü işlevi göz önünde bulundurduğunda, bunları baskılamamanın makul olmadığı, bunları düzenlemenin daha iyi olduğu konusunda benimle aynı fikirde olacaksınız.
2. Cinselliğe gelince, şunu doğru bir biçimde yorumlamak zorundasın: Bu işlev bastırılmamalıdır. Aksi takdirde bu baskı işkenceye ve içsel çelişkiye neden olur. Cinsellik kendini cinsel eyleme yönlendirir ve onunla tamamlar ama hayal gücünü etkilemeye devam etmesi veya obsesif bir şekilde sahip olunacak yeni bir nesne araması uygun değildir.
3. Cinselliğin belli bir sosyal veya dinsel “ahlak” tarafından kontrolü evrimle çelişen amaçlara hizmet etti.
4. Bastırılmış toplumlarda Güç (iç beden duyumunun temsilinin enerjisi) karanlığa doğru alçalmış ve o toplumlarda ıstıraptan, hayatın ve güzelliğin mahvedilmesinden hoşlanan “cinliler”, “cadılar”, kafirler ve her türden suçlularla ilgili vakaların sayısı artmıştır. Bazı kabile ve medeniyetlerde hem idam edenler, hem de idam edilenler arasında suçlular vardı. Diğer bazı durumlarda ise bilimle ve ilerlemeyle ilgili ne varsa, mantıkdışına, karanlığa ve baskıya karşı geldiği için ezilmiştir.
5. Hem bazı ilkel toplumlarda, hem de “ileri medeniyet” diye adlandırılan toplumlarda seks bastırılmaya devam ediyor. Bu iki durumun kökenleri farklı olsa da, ikisinin de çok yıkıcı olduğu açıktır.
6. Eğer benden daha fazla açıklama istiyorsan derim ki seks aslında kutsaldır; hayatın ve tüm yaratıcılığın geldiği merkezdir. Aynı şekilde, eğer işleyişi düzenlenmemişse tüm yıkımların kaynağı da orasıdır.

7. Seksten aşağılık birşeymiş gibi bahsederek hayatı zehirleyenlerin yalanlarına asla inanma. Aksine onda güzellik vardır ve onun en güzel sevgi hisleriyle ilişkili olması da boşuna değildir.
8. O halde dikkatli ol, onu nezaketle yaklaşılması gereken muhteşem bir mucize olarak kabul et ve onu yaşam enerjisinin çelişki ve parçalanma kaynağı haline getirme.

XVIII. GÜÇ'ÜN ETKİ VE TEPKİSİ

Daha önce açıkladım: “Kalbinde büyük bir güç, neşe ve iyilik bulduğunda veya kendini çelişkilerden uzak ve özgür hissettiğinde hemen içinden şükret.”

1. “Şükretmek” bir imgeyle, bir temsille ilişkili pozitif ruh hallerini yoğunlaştırmak demektir. Eğer önceden bu şekilde ilişkilendirilmiş pozitif hallerin varsa, kendini zor bir durumda bulduğunda o temsili uyandırabilirsin ve böylece daha önce ona eşlik eden şey ortaya çıkacaktır. Üstelik bu zihinsel “yükleme” tekrar yoluyla arttırılabildiği için, belirli durumların empoze edebileceği negatif duyguları giderme yeteneğine sahiptir.

2. İçinde çok sayıda pozitif haller biriktirdikçe, istediğin herşey, faydası giderek artan şekilde içinden sana dönecektir. Bu mekanizmanın, dualara ve isteklere yanıt vereceklerini sanarak nesnelere, veya kişileri veya “yansıtılan” içsel varlıkları “dışsal olarak yükleme” amacıyla (yanlış bir şekilde) kullanıldığını tekrarlamama gerek yok.

XIX. İçsel Haller

Şimdi hayatın boyunca ve özellikle de yaptığın evrimsel çalışma sürecinde kendini içinde bulabileceğin içsel halleri yeterince algılayabilmen gerekiyor. Bu halleri tanımlamak için kullanabileceğim tek şey imgeler (bu örnekte alegoriler). Bana öyle görünüyor ki bu imgeler karmaşık ruh hallerini 'görsel' olarak yoğunlaştırma erdemine sahipler. Bu halleri tek bir sürecin içindeki ayrı anlar olarak birbirleriyle ilişkilendirme şeklindeki özgün yaklaşım, normalde bu tür şeylerle ilgilenen kişilerden alışık olduğumuz tipik parçalı tanımları bırakmak anlamına geliyor.

1. Daha önce bahsettiğim ve "dağılan canlılık" olarak adlandırılan ilk halde anlamsızlık hakimdir. Herşeyi yönlendiren şey fiziksel gereksinimlerdir fakat bu ihtiyaçlar çoğu kez çelişkili arzularla ve imgelerle karıştırılır. Buradaki güdülerde ve işlerde karanlık vardır. Bu hal içindeyken türlü biçimler arasında bir ot gibi kaybolup kalır insan. Bu noktadan sadece iki yolla evrimleşilebilir: Ölüm yolu veya mutasyon yolu.

2. Ölüm yolu seni kaotik ve karanlık bir manzarayla yüzleştirir. Eskiler bu manzarayı biliyorlardı ve onu hemen her zaman "yeraltına" veya uçurumların derinliklerine koydular. Ve bazıları da aydınlık seviyelerde "dirilmek" için bu krallığı ziyaret ettiler. Ölümün "altında" dağınık canlılığın olduğunu iyi anla. İnsan zihni ölümdaki parçalanmayı ölüm sonrasındaki dönüşüm olaylarıyla ilişkilendiriyor olabilir veya belki de bu dağılım hareketini doğum öncesiyle ilişkilendiriyor. Eğer yönün yükselişe doğruysa, 'ölüm' önceki aşamanın sona ermesi anlamına gelir. Ölüm yoluyla başka bir hale yükselinir.

3. Oraya varınca Gerileme mekanı bulunur. Oradan iki yol açılır: Pişmanlığın yolu ve daha önce yükselmek için kullandığın yol, yani Ölümün yolu. Eğer birinci yolu seçersen geçmiş hayatınla ilişkini kesme eğiliminde olduğundandır. Eğer ölüm yolunu seçip gerilersen kapalı bir döngüde olduğun hissi içinde çukura düşersin.

4. Daha önce sana çukurdaki canlılıktan kurtulmak için kullanabileceğin başka bir yol daha olduğunu söylemiştim ve o da mutasyon yoludur. Eğer bu yolu seçersen, bunun nedeni içinde

bulduğun acı verici durumdan çıkmak istemen ama o durumun görünüşteki bazı faydalarından da mahrum kalmak istememendir. Dolayısıyla, “eğri” diye nitelenen sahte bir yoldur bu. O virajlı geçidin derinliklerinden çok sayıda canavar çıkmıştır. Onlar cehennemleri bırakmadan cennetleri saldırıyla ele geçirmek istediler ve dolayısıyla ara dünyaya sonsuz bir çelişki yansıttılar.

5. Ölüm krallığından yükselerek ve bilinçli pişmanlıkla artık Eğilim mekanına vardığını varsayıyorum. Bu mekanı destekleyen iki direk vardır: Muhafaza ve Hayal Kırıklığı. Muhafaza ediş sahte ve istikrarsızdır. Oradan yürürsen kendini kalıcılık fikrine inandırırısın ama gerçekte hızla alçalırsın. Eğer Hayal Kırıklığı yolunu tutarsan yükselmen acılı olur ama bu sahte olmayan tek yoldur.

6. Başarısızlık ardına başarısızlıklardan sonra, “Sapma mekanı” denen sıradaki mola yerine varırsın. Şimdi önünde duran iki yola dikkat et: Ya Azim yoluna girersin ki bu yol seni Üretim’e götürür ya da Dargınlık yoluna girersin ki o da seni tekrar Gerileme’ye doğru alçaltır. Orada bir ikilemele karşılaşırırsın: Ya bilinçli yaşam labirentinde karar kılarırsın (ve bunu Azimle yaparsın) ya da dargın bir şekilde önceki hayatına geri dönersin. Burada kendini aşamayıp da olasılıklarını tüketenler çoktur.

7. Azimle yükselen sen şu anda “Üretim” olarak bilinen mekanda bulunmaktasın. Orada üç kapı var: Birisi “Düşüş”, diğeri “Niyet” ve üçüncüsü “Değersizleştirme.” Düşüş seni doğrudan derinliklere götürür ve sadece dışsal bir tesadüf seni buna itebilir. Bu kapıyı seçmen zordur. Fakat Değersizleştirme kapısı seni doğrudan çukura götürür ve kaybedilen, feda edilen herşeyi tekrar tekrar incelediğin çalkantılı bir spiralde geri geri gidersin.

Seni Değersizleştirme’ye götüren bu bilinç incelemesi, karşılaştırdığın bazı şeyleri küçümsediğin ve saptırdığın sahte bir incelemedir elbette. Yükselme çabasını o terk ettiğin “faydalarla” karşılaştırırsın. Ama eğer durumu daha yakından incelersen, terk ettiğin şeyleri yükseliş için değil başka nedenlerle terk ettiğini göreceksin. Bu yüzden, yükselişle alakasız görünen nedenler saptırıldığında Değersizleştirme başlar. Şimdi soruyorum: Zihne ihanet eden nedir? Başlangıçtaki şevkin sahte sebepleri mi acaba?

İşin zorluğu mu? Hiç yapılmamış veya başka nedenlerle yapılmış fedakarlıkların sahte anıları mı? Şimdi şunu söyleyip sorayım: Bir süre önce evin yandı. Yükselmeyi bu yüzden seçtin. Yoksa şimdi bu yükselişi seçtiğin için mi evinin yandığını düşünüyorsun? Peki etrafındaki evlere ne olduğuna baktın mı hiç?... Şüphesiz ki Niyet kapısını seçmen gerekiyor.

8. Niyet'in merdivenlerini tırmandığında istikrarsız bir kubbeye varacaksın. Oradan "Değişkenlik" olarak tanıyacağın dar ve kıvrımlı koridora yönel. Buradan geniş ve boş (platform gibi) bir mekana varacaksın. Bu mekanın adı: "Enerjinin Açık Mekanı"dır.

9. Bu mekandaki engin ve ıssız manzaradan ve hareketsiz devasa yıldızlarla şekil değiştirmiş gecenin ürkütücü sessizliğinden korkabilirsin. Orada, tam başının üzerinde, Siyah Ay'ın imalı şeklinin gökkubbeye sabitlendiğini göreceksin... Güneş'in tam karşısında, tutulmuş, esrarengiz bir Ay. Orada sabırla ve inançla şafağı beklemelisin çünkü sükunetini korursan kötü birşey olmaz.

10. Bu durumda, oradan acil bir çıkış bulmak istersin. Eğer bu olursa, ihtiyatlı olup gündüzü beklemek yerine karanlıkta herhangi bir yere yönelebilirsin. Hatırlamalısın ki oradaki (karanlıktaki) her hareket sahtedir ve genel olarak "Doğaçlama" diye adlandırılır. Şu anda sana söylediğimi unutup da doğaçlama hamleler yapmaya başlarsan, emin ol ki bir hortum seni patikalar ve mekanlar arasından dağılışın en karanlık dibine sürükleyecektir.

11. İçsel hallerin birbirine zincirli olduklarını anlamak ne kadar da zor oluyor! Bilincin katı mantığını görebilseydin anlardın ki bu tanımlanan durumda her kim körlemesine doğaçlar ise, kaçınılmaksızın kendini ve diğerlerini değersizleştirmeye başlar; sonra hayal kırıklığı duyguları gelir, kişi Dargınlığa ve Ölüme doğru düşer ve bir gün kişinin algılamayı başardığı herşeyi unuttuğu bir an gelir.

12. Eğer o düzlükte gündüze ulaşmayı başarırsan, parlak Güneş gözlerinin önünde doğacak ve ilk kez gerçekliği aydınlatacaktır. O zaman göreceksin ki var olan her şeyde bir Plan vardır.

13. Karanlığa ışık götürmek için daha karanlık bölgelere alçalmayı gönüllü olarak istemedikçe oradan düşmen zordur.

Bu konuları daha fazla açıklamamanın faydası yok çünkü deneyim olmazsa yapılan açıklamalar gerçekleştirilebilir olanı hayal alanına taşıyarak yanıltıcı etki yapar. Buraya kadar söylenenler işe yarasın. Şu ana kadar açıklananları faydalı bulmasan bile neye itiraz edebilirsin ki? Çünkü aynadaki görüntü, yankının sesi, gölgenin gölgesi gibi olan kuşkuculuk açısından hiçbir şeyin bir temeli veya nedeni yoktur.

XX. İÇSEL GERÇEKLIK

1. Söylediklerimi düşün. Bunlarda yalnızca alegorik fenomenleri ve dışsal dünyanın manzaralarını sezebilirsin. Ama bunlarda zihinsel dünyanın gerçek tanımları da vardır.
2. Yürüyüşün sırasında geçtiğin “yerlerin” bir tür bağımsız varlığı olduğunu da sanmamalısın. Benzer yanlış anlayışlar pek çok zaman derin öğretileri karartmıştır ve bu yüzden bugün bile bazıları cennetlerin, cehennemlerin, meleklerin, şeytanların, canavarların, büyülü şatoların, uzak şehirlerin ve benzer şeylerin “aydınlanmışlar” için gözle görülür bir gerçekliği olduğunu sanıyor. Bu şeyleri yalnızca ateşli zihinlerin deneyimlediği illüzyonlar ve halüsinasyonlar olarak kabul eden cahil kuşucular aynı önyargıya, ama zıt yorumla sahiptirler.
3. Tekrar etmeliyim ki, her ne kadar dış dünyaya ait nesnelere sembolize edilseler de, tüm bunların gerçek zihinsel durumlarla ilgili olduğunu anlamak gerekir.
4. Söyleneni dikkate al ve bazen zihni yoldan çıkaran fakat bazen de temsil olmaksızın anlaşılması imkansız gerçeklikleri tercüme eden alegorilerin arkasındaki gerçeği keşfetmeyi öğren.

Farklı halkların sayısız kahramanlarının ulaşmak istedikleri tanrıların şehirlerinden bahsedildiğinde, tanrıların ve insanların farklı bir biçimselliği olan orijinal halde bir arada yaşadıkları bir cennetten bahsedildiğinde, düşüşlerden ve tufanlardan bahsedildiğinde, büyük içsel gerçekler söyleniyordu.

Sonra kurtarıcılar mesajlarını getirdiler ve bize, o kayıp nostaljik bütünlüğü yeniden kurmak için çift doğal olarak geldiler. O zaman da büyük içsel gerçek söylendi.

Ancak tüm bunlar zihnin dışına yerleştirilerek söylendiğinde hata yapılıyordu veya yalan söyleniyordu.

Bunun tam aksine, dışsal dünyanın içsel bakışla karıştırılması, bu bakışa yeni yollar katetmeye zorlamaktadır.

Dolayısıyla, bu çağın kahramanı yıldızlara doğru uçuyor. Daha önce bilinmeyen bölgelerden geçerek uçuyor. Kendi dünyasının dışına doğru uçuyor, bilmeden içsel ve aydınlık merkeze itiliyor.

Mesaj

Silo'nun Yorumları

İnceleme ve Düşünme Parkları Çalışma Merkezi, Punta de Vacas, Nisan 2008
(Üçüncü baskı; silo.net)

Bugün özellikle dünyanın farklı parklarında toplanmış mesajcılara sesleneceğiz.
Yorumlarımız Mesaj'ın en genel özelliklerine yönelik olmalı.

Mesaj'ın Öncüleri

Mesaj'ın 1969'da üretilmiş iki materyalde bulunan öncülerini düşünerek başlayacağız. Birincisi, burada, Punta de Vacas'ta 1969'da yazılmaya başlanan ve ilk kez 1972'de yayımlanan, *İçsel Bakış* olarak bilinen metin. İkinci öncü, *Izdırabın Tedavisi Söylevi* olarak bilinen ve yine burada 4 Mayıs 1969'da gerçekleştirilmiş bir konuşma, bir hitabedir.

Bu materyaller farklı biçimlerde yayılmaya devam ediyor; bunlara başlıklar ve kitaplar hâlinde ayrı olarak basılan gelişmeler eklenerek yazarın *Bütün Eserleri* ciltleri oluşturuldu. Üretilen bütün eserlerin, bahsi geçen iki öncünün uyarlamaları ve tematik gelişmeleri toplamından öteye geçmediğini söylemenin doğru olduğunu düşünüyorum. Bu yüzden eser, edebi, psikolojik, sosyal ve diğer farklı türlerde yeniden üretilse de, değişik üretimlerin özünde bahsi geçen bu iki öncü vardır. Bu yüzden farklı metinler ve farklı kamusal müdahaleler, daha önce bahsettiğimiz temel üretimlerin uzantıları, geliştirilmesi ve açıklanmasından başka bir şey değildir.

Mesaj, kısa bir süre önce, ilk kez Temmuz 2002'de *Silo'nun Mesajı* başlığıyla tek bir cilt halinde yayımlandı. Bu metinler üç parçaya bölünür: Kitap, Deneyim ve Yol.

"Kitap" *İçsel Bakış*'ın ta kendisidir. "Deneyim", *Mesaj*'ın sekiz ayın olarak ifade edilen pratik bölümüdür. Son olarak "Yol" bir düşünceler ve öneriler toplamıdır.

Mesaj ve öncüleri hakkındaki değerlendirmeler burada sona erebilir. Bununla birlikte acı ve ızdırab arasındaki fark gibi kişisel ve sosyal olarak önemli konuların gelişmesini sağlayan ve referans işlevini gören, *Izdırabın Tedavisi Söylevi*'nden türemiş bazı konular üzerinde kısaca durmak istiyorum.

Öncü İstirabın Tedavisi Söylevi

Söylevde, hayattaki en önemli bilginin ızdırabı anlamak ve bu ızdırabı aşmak olduğundan bahsediliyor. Önemli olan fiziksel acı ile zihinsel ızdırap arasında ayırım yapmaktır.

Üç şekilde acı çekilir: algı yoluyla, bellek yoluyla ve hayal gücü yoluyla. İzdirap, korkuyla bağlantılı bir şiddet durumu olduğunu gösterir. Sahip olduklarını kaybetme korkusu, kaybedilmiş olanlar ve elde etmekten umudun kesildiği şeyler için korku. Bir şeye sahip olunmadığı veya genel olarak korkulduğu için, hastalık korkusu, sefalet korkusu, yalnızlık korkusu ve ölüm korkusu yüzünden ızdırap çekilir. Şiddetin kökeninde arzu vardır. Arzu, ölçsüz hırstan en basit ve makul isteklere kadar farklı derece ve biçimlerde görülür. İçsel meditasyon yoluyla bu noktaya dikkat ederek insanoğlu hayatını yeniden yönlendirebilir.

Arzu, kişilerin içinde kalmayıp ilişkilere bulaşan şiddete yol açar.

Ayrıca burada başta gelen fiziksel şiddet türünün dışında çeşitli başka şiddet türleri olduğu da görülür. Elbette ayrıca ekonomik, ırki, dini, cinsel, psikolojik, ahlaki ve az çok örtülü veya gizli diğer şiddet türleri vardır.

[İzdirabın Tedavisi Söylevi'nden alıntı: "*İnsandaki şiddet [...]*
Dünyadaki şiddete son vermek için sahte çıkışlar yok."]

Bu söylevde hayatı yönlendirecek yalın bir davranışa sahip olma gerekliliği vurgulanıyor. Ayrıca bilim ve adaletin acıyı yenmek için gerekli olduğu söyleniyor. Ancak zihinsel ızdırabı yenmek için ilkel arzuları aşmak gereklidir.

Yeryüzünü İnsancillaştırmak, Arkadaşlarıma Mektuplar, Hümanizm Sözlüğü ve Silo Konuşuyor gibi kitaplara; "Geçerli Eylem", "Hayatın Anlamı", "Hümanizm ve Yeni Dünya", "Medeniyet Krizi ve Hümanizm", "Evrensel Hümanizmden Ne Anlıyoruz?" vs. gibi sergilere bu söylevden birçok unsur aktarılmıştır.

Öncü Kitap İçsel Bakış

Bir diğer öncü olan *İçsel Bakış*, hayatın anlamı üzerinedir. Üzerinde durduğu ana konu çelişkinin yarattığı psikolojik durumdur. Burada çelişkinin getirdiği sonucun ızdırap olduğu ve zihinsel ızdırabı aşmanın, insanın hayatını genel olarak çelişkili olmayan eylemelere, özellikle de diğer insanlarla ilişkili olarak çelişkili olmayan eylemlere doğru yönlendirdiği ölçüde mümkün olacağı açıklanıyor.

Bu kitap, sosyal ve kişisel maneviyatla birlikte *Görüntü Psikolojisi ve Psikolojik Konular'dan Evrensel Kökenli Mitoslar'a* dek çok geniş bir psikoloji ve antropolojinin tohumlarını içerir. Ayrıca "İnsan Hakkında", "Güncel Dünyada Dindarlık" ve "Tanrı Konusu" gibi kamusal müdahalelerde de görülüyor. Burada *İçsel Bakış*'in yeni gelişmeleri ve uygulamaları üretiliyor.

Silo'nun Mesajı'yla ilgili bahsettiğimiz öncülerin özellikle ikinci ve üçüncü bölümde birbiriyle karışıp örtüştüğü açık çünkü ilk gelen *İçsel Bakış* doğrudan yazıya geçirildi.

Yol Gösteren Deneyimler gibi edebi eserlerde veya öykülerde bu yazıya geçirilenler, bu çeviriler görülüyor: öykülerde veya kurgularda, hatta "Hayal ve Eylem"de veya "Bormazo Ormanı"nda baştan beri bahsettiğimiz öncülerde görülen güçlü bir psikolojik içerik olduğunu görebiliyoruz. Bu kısa yorumları sonlandırmak için son olarak Mesaj'ın kişisel olduğu kadar sosyal bir maneviyat ifadesi olduğunu, deneyim gerçekliğini zamanla kanıtladığını ve farklı kültürlerde, milletlerde, sosyal tabakalarda ve nesillerde görüldüğü söylemek isterim. Bu tür bir gerçekliğin işleyiş ve gelişiminin ne dogmalara ne de sabit örgütsel biçimlere ihtiyacı vardır. Bu yüzden mesajcılar, yani Mesajı hisseden ve başkalarına götürenler, fikir ve inanç özgürlüğü hakkında baskıları kabul etmemek ve tüm insanlara kendimize davranılmasını istediğimiz gibi davranmak gerektiğini her zaman vurgular. Kişiler arası ve sosyal ilişkilerdeki bu öz değer, aynı zamanda mesajcılarının her türlü ayrımcılığa, eşitsizliğe ve adaletsizliğe karşı çalışmasını sağlar.

Silo

Yazar Hakkında

Silo takma adıyla da bilinen Mario Luis Rodríguez Cobos 6 Şubat 1938'de Mendoza'da (Arjantin) doğdu.

Yazar ve düşünür birçok kitabın sahibidir. Evrensel Hümanizm ya da Yeni Hümanizm düşünce akımının kurucusudur. Dünyadaki insani krizden çıkışın tek yolu olarak Şiddete Hayır metodolojisini önermiştir. Ayrıca eş zamanlı kişisel ve sosyal gelişim planını teklif etmiştir.

Silo'nun Mesajı'nda fikirlerinin özgürce yorumlanıp düzenlenmesini ister.

Temel tasarıları arasında fiziksel acının ve zihinsel ızdırabın aşılması vardır.

Silo, 16 Eylül 2010'da, Mendoza eyaletindeki doğduğu kasaba Chacras de Coria'da vefat etti.

Yazarın diğer eserleri:

www.silo.net

Çeviri: SIGNEWORDS